

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg  
(Niemcy) w dniu 7 stycznia 2025 r. – OF i NY/Marabu Airlines OÜ**

**(Sprawa C-119/25, Marabu Airlines)**

(C/2025/2364)

Język postępowania: niemiecki

**Sąd odsyłający**

Amtsgericht Hamburg

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona inicjująca postępowanie przed sądem odsyłającym: OF, NY

Druga strona postępowania: Marabu Airlines OÜ

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy art. 12 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia (WE) nr 261/2004<sup>(1)</sup> należy interpretować w ten sposób, że przewoźnik lotniczy może dokonać potrącenia roszczeń odszkodowawczych na podstawie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 z roszczeniami odszkodowawczymi, a mianowicie roszczeniami o zwrot kosztów na podstawie prawa imprez turystycznych za ograniczone usługi, ogólnymi roszczeniami odszkodowawczymi i roszczeniami odszkodowawczymi za zmarnowany czas urlopu, nawet jeżeli te roszczenia wobec osoby trzeciej, zatem np. organizatora imprezy turystycznej, nie mają na celu zrekompensowania straty czasu i niedogodności spowodowanych odwołaniem lotów, dużymi opóźnieniami wynoszącymi co najmniej 3 godziny lub odmową przyjęcia na pokład wbrew woli pasażerów, które dotknęły wszystkich pasażerów w równym stopniu, ale dotyczą dalszych strat, takich jak częściowe niewykonanie płatnych usług turystycznych (nocleg w nad Morzem Śródziemnym, usługi gastronomiczne, usługi rozrywkowe itp.) lub zmarnowany opłacony czas urlopu?
- 2) Czy w szczególności byłoby zgodne z celem rozporządzenia (WE) nr 261/2004, [jakim jest] zapewnienie wysokiego poziomu ochrony pasażerów, gdyby pasażerowie, którzy oprócz straty czasu i niedogodności spowodowanych odwołaniem, dużym opóźnieniem lub odmową przyjęcia na pokład wbrew ich woli, ponieśli dalsze szkody, których nie ponieśli inni pasażerowie tego samego lotu, nie otrzymali odszkodowania lub – w zależności od indywidualnego przypadku – nie otrzymali pełnej rekompensaty za niematerialne niedogodności i stratę czasu, jeżeli ich roszczenia materialne wobec osób trzecich, takich jak w szczególności organizatorzy imprez turystycznych, które dotyczą dalszych niedogodności miałyby zostać potrącone z ich odszkodowaniem (i odwrotnie)?
- 3) W szczególności, czy byłoby zgodne z prawem pierwotnym prawa europejskiego, a w tym zakresie z zasadą równego traktowania, która wymaga, aby porównywalne sytuacje nie były traktowane w odmienny sposób, a sytuacje odmienne nie były traktowane w sposób jednakowy, chyba że takie traktowanie jest obiektywnie uzasadnione, gdyby art. 12 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia (WE) nr 261/2004 był interpretowany w ten sposób, że w przypadku odwołania lotu, odmowy przyjęcia na pokład wbrew woli pasażera lub dużego opóźnienia wynoszącego co najmniej 3 godziny, niektórzy pasażerowie otrzymaliby pełne odszkodowanie za związane z tym niedogodności i stratę czasu zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004, a inni pasażerowie by go nie otrzymali, a mianowicie ci pasażerowie, którzy ponieśli dalsze szkody, za które odpowiedzialność ponosiłby inny podmiot, np. z tytułu zmniejszenia świadczenia lub szkody w ramach umowy o udział w imprezie turystycznej, m.in. z powodu zmarnowanego czasu urlopu, ponieważ w takim przypadku odszkodowanie z tego tytułu może zostać potrącone z odszkodowaniem [na podstawie rozporządzenia WE) nr 261/2004)?

<sup>(1)</sup> Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

- 4) Czy byłoby zgodne z ratio legis i celem dyrektywy (EU) 2015/2302 <sup>(2)</sup>, z ratio legis i celem art. 4 ust. 3, art. 5 ust. 1 i art. 12 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia (WE) nr 261/2004 oraz zasadą równego traktowania w prawie europejskim, gdyby § 651p ust. 3 zdanie pierwsze pkt 1 Bürgerliches Gesetzbuch (niemieckiego kodeksu cywilnego) był interpretowany w ten sposób, że organizator wycieczki może potrącić względem podróżnego kwotę, którą otrzymał jako odszkodowanie za niedogodności i stratę czasu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 261/04, jeżeli roszczenia wobec organizatora wycieczki nie dotyczą rekompensaty za niedogodności i stratę czasu z powodu odwołania, dużego opóźnienia lub odmowy przyjęcia na pokład wbrew woli podróżnego, ale dodatkowej szkody poniesionej przez danego pasażera, w przeciwieństwie do innych pasażerów tego samego lotu, w przypadku których taka szkoda nie wystąpiła i w przypadku których odszkodowanie rekompensuje jedynie niedogodności i stratę czasu jako takie, lub odwrotnie, czy byłoby zgodne z ratio legis i celem dyrektywy (UE) 2015/2302, gdyby w takich przypadkach przewoźnik lotniczy potrącił ze swojego zobowiązania odszkodowawczego świadczenie spełnione przez organizatora imprezy turystycznej z tytułu ograniczeń podróży, które wykraczają poza niedogodności, jakich doświadczają wszyscy pasażerowie?
- 5) Czy stanowiłoby nadmierną rekompensatę w rozumieniu celu ochronnego art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 261/04, jeżeli pasażer, z jednej strony, otrzymuje odszkodowanie na podstawie art. 7 w związku z niedogodnościami, których doznał podobnie, jak wszyscy inni pasażerowie z powodu odwołania, odmowy przyjęcia na pokład wbrew jego woli lub dużego opóźnienia i dodatkowo odszkodowanie przewidziane w prawie krajowym, które jest związane z konsekwencjami wykraczającymi poza niedogodności doznane przez wszystkich pasażerów, czy też potrącenie w takiej konstelacji, w jakkolwiek stronę, stanowiłoby raczej zaniżoną rekompensatę za niedogodności, których pasażer doznał wraz ze wszystkimi innymi pasażerami w wyniku odwołania lotu, odmowy przyjęcia na pokład wbrew jego woli lub dużego opóźnienia, ponieważ w takim przypadku pasażer ten nie otrzymałby już pełnego odszkodowania za niedogodności, których doznał wraz ze wszystkimi innymi pasażerami? W takim przypadku nie otrzymałby on bowiem pełnego odszkodowania od przewoźnika lotniczego od samego początku (w przypadku potrącenia w jedną stronę) lub nie otrzymałby pełnego ustawowego odszkodowania od organizatora imprezy turystycznej (w przypadku potrącenia w drugą stronę) i musiałby wykorzystać część odszkodowania, aby zrekompensować powstałe zakłócenie w świadczeniu.
- 

<sup>(2)</sup> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2302 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniająca rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylająca dyrektywę Rady 90/314/EWG (Dz.U. 2015, L 326, s. 1).